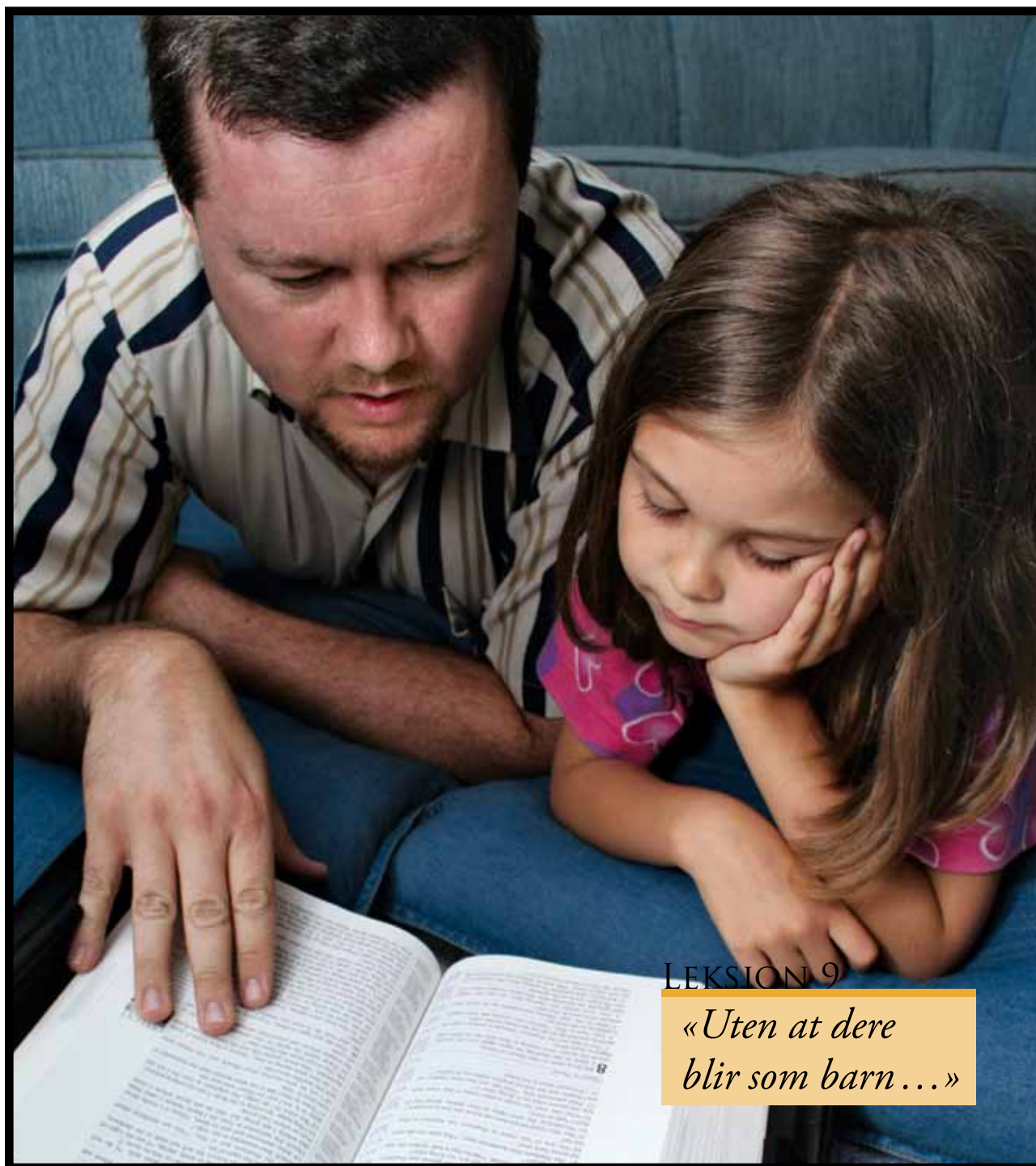

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE

BIBEL

KORRESPONDANSEKURS

LEKSJON 9

*«Uten at dere
blir som barn...»*

BUDSKAP FRA REDAKTØREN

OMVENDELSE ER EN LIVSLANG PROSESS. Å VÆRE omvendt er å ha Guds tanker i stedet for egne kjødelige tanker og følelser og ønsker. Vi må tenke slik Gud tenker! Det er veldig vanskelig å gjennomføre dette, og det er et emne som krever at vi tenker grundig på det. Vi må stadig *vokse* i omvendelse. Dåpen er bare startpunktet.

Her er apostelen Paulus' beskrivelse av det: «Jeg vitnet både for jøder og for grekere om OMVENDELSEN TIL GUD og troen på vår Herre Jesus Kristus» (Apostlene 20:21).

Når du synder, kan du kanskje se hvordan synden din skader andre mennesker. Men er angeren og *omvendelsen rettet mot Gud*? Du må være forsiktig så du ikke bare er lei deg over syndene dine på menneskelig vis, fordi det ikke vil hjelpe deg til å overvinne problemene dine. Angeren og omvendelsen din må heve seg over menneskenivå. Bare *guddommelig sorg*—anger og omvendelse som er rettet mot Gud—vil føre til at du overvinne.

Når du synder, støter *du* et spyd inn i siden på Kristus. Det er årsaken til at Han døde—fordi *du* og *jeg* synder. Hvis det var ingen andre som noensinne skulle komme inn i Guds Rike enn deg, ville Kristus likevel ha underkastet seg denne grusomme henrettelsen. Det er en forferdelig straff for synd, og noen må betale den. Det er slik det må være, i henhold til Guds lov.

«Men du, menneske, som dømmer disse som gjør slikt, og selv gjør det samme—mener du at du skal unnfly Guds dom? Eller forakter du hans rikdom på godhet og overbærenhet og tålmodighet? Vet du ikke at *Guds godhet driver deg til omvendelse*?» (Romerne 2:3-4). Det er tydelig at anger og omvendelse er av den Hellige Ånd. Men her står det at *Guds godhet* driver oss til det.

Er du klar over hvor god Gud er? Hvor god Han er mot deg? Hvor mye Han har gitt deg? Når vi evaluerer oss selv, og sammenligner oss med Guds godhet, ser vi hvor onde vi er. SAMMENLIGN DIN EGEN GODHET MED GUDS, og da begynner du å se hvorfor det faktisk er nødvendig at angeren og omvendelsen er rettet mot *Gud* og ikke mot mennesker.

Hvor god er Gud? Bare tenk på Kristus' korsfestelse. Legg merke til 1 Mosebok 22. Etter at Abraham viste at han var villig til å ofre sønnen sin til Gud, sa den Gud som senere ble Jesus Kristus dette: «Og han sa: *Jeg sver-*

Fortsettelse på baksiden »

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE

BIBEL KORRESPONDANSEKURS

LEKSJON 9

Et internasjonalt kurs for bibelforståelse publisert av Philadelphia Church of God i samarbeid med Herbert W. Armstrong College, Edmond, Oklahoma.

©1977, 1984, 2012 Philadelphia Church of God for hele innholdet i denne publikasjonen. Ettertrykk forbudt.

Sjefsredaktør: Gerald Flurry

Avdelingsredaktører: Brian Davis,
Stephen Flurry, Joel Hilliker

Redaksjonssekretær: Fred Dattolo

Tilrettelegging: Michael Dattolo, Edwin Trebels

Korrekturleser: Donna Grieves

Distribusjonssjef: Mark Jenkins

Verdensomfattende Kontaktinformasjon

Email: cc@hvaccollege.org

Telefon: U.S. & Canada: 1-800-423-8194

Telefon: Internasjonalt: 405-285-1060

Brev:

De forente stater: P.O. Box 3330, Edmond, OK 73083

Canada: P.O. Box 400, Milton, ON L0P 1B0

Caribbean: P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen:

P.O. Box 900, Northampton, NN5 9AL, United Kingdom

Afrika: P.O. Box 2969, Durbanville, 7551, South Africa

Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka:

P.O. Box 375, Narellan, N.S.W. 2567, Australia

New Zealand: P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: P.O. Box 52143, Angeles City Post Office,
2009 Pampanga

Latin-Amerika: Attn: Spanish Departement, P.O. Box 3700,
Edmond, OK 73083, U.S.

HVORDAN INNMELDINGEN DIN HAR BLITT BETALT

Innmeldingen din er gratis, og bli gitt av Philadelphia Church of God. Det er gjort mulig ved hjelp av tiender og ofringer som blir gitt frivillig av medlemmene i Kirken, og andre som har valgt å støtte dette arbeidet til Kirken. De som frivillig ønsker å hjelpe og støtte dette verdensomfattende arbeidet til Gud, er hjertelig velkommen som medarbeidere i denne store bestrebelsen med å forkynne og publisere evangeliet til alle nasjoner.

OM FORSIDEN VÅR. I Matteus 18:3 forklarer Kristus at et barns ydmyke, lærevillige holdninger er påkrevd for de som vil bli født av Gud. Imidlertid, alle mennesker har ubevisst tillatt at en egenvillig holdning, som fortrenger disse barnlige karaktertrekkene, har blitt utviklet. Hvordan skjedde det? Og hvordan kan en virkelig angre, bli omvendt, og komme inn under Guds nåde og begunstighet? Du trenger å vite det!

PHOTO: iStockphoto

HVA ER SANN OMVENDELSE?

Hva menes det med å omvende seg? Er det å «akseptere Kristus»? Er sann omvendelse bare en emosjonell følelse? Og er omvendelse virkelig nødvendig for frelse? Svarene på disse avgjørende spørsmålene finnes i Bibelen din.

NÅR VI BEGYNNER MED ADAM OG EVA, har et hvert menneske, med unntakelse av Jesus Kristus, vandret i strid med Guds levemåte. Vi har *alle* bidratt med vår del av denne verdens synder (Romerne 5:12).

Vi har alle utført «kjødets gjerninger»—og oppfylt tankenes og kjødets umåtelige lyster—fordi vi *alle* har vandret på denne verdens vis, slik det er satt av «høvdingen over luftens makter» (Efeserne 2:2-3).

Siden alle mennesker har syndet, har alle derfor tjent straffen for synd, som er *evig død*—opphør av liv for alltid! Som apostelen Paulus uttrykte det: «Hva slags frukt høstet dere så den gang? Slikt som dere nå skammer dere over, for det ender med død... For syndens lønn er døden» (Romerne 6:21, 23).

Alle mennesker som ikke har omvendt seg fra syndene sine, er på en åndelig «avdeling for dødsdømte» i påvente av henrettelsen, fordi de med god grunn straffes med døden. Vi gjorde oss fortjent til denne evige straffen ved at vi ganske enkelt «gjorde det som er naturlig for oss»—*å synde!*

GUDDOMMELIG BENÅDNING

Men Gud har, i sin store barmhjertighet mot menneskene, sørget for en måte som vi kan unngå å måtte betale denne endelige straffen: «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, *ikke skal fortapes*, men ha evig liv» (Johannes 3:16).

En kjærlig Gud ønsker at vi alle til slutt gjør krav på offeret til Sønnen Hans, Jesus Kristus, som tilgivelse for våre personlige synder. «Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere. Hvor meget mer skal vi da, etter at vi er rettferdiggjort ved hans blod, ved ham bli frelst fra vreden. For ble vi forlikt med Gud ved hans Sønns død, da vi var fiender, skal vi så meget

mer bli frelst ved hans liv, etter at vi er blitt forlikt» (Romerne 5:8-10).

Det er bare på denne *ene måten* vi kan få syndene våre visket ut—den eneste måten vi kan komme inn i Guds Rike på, som et herliggjort medlem av Gudsfamilien—og denne måten involverer *omvendelse!*

Apostlene 2:38 oppsummerer frelsesprosessen i bare et vers, og det aller første ordet i dette viktige verset er «*Omvend!*»! Husk også at Jesus sa: «...hvis dere ikke *omvender* dere, så skal dere alle omkomme på samme måte» (Lukas 13:3, 5). Så omvendelse er et viktig skritt for å bli frelst.

Men *hva* er sann omvendelse i Guds øyne, slik det blir åpenbart i Hans inspirerte Ord? Hva innebærer det—hva må vi GJØRE?

EN RETNINGSENDRING

«*Fatt da et annet sinn og omvend* dere, så deres synder kan bli utslettet», sa Peter til tilhørerne sine i Jerusalem (Apostlene 3:19).

Gud sier at det er noe vi må *gjøre*, før Han vil anvende Kristus' offer til å betale for syndene våre. Vi må vise at vi ikke ønsker å fortsette lenger, med den levemåten som fører til evig død. Vi gjør det ved å *endrer* måten vi lever på. Den *retningsendringen* er «omvendelse.»

Men akkurat hva er det vi omvender oss eller endrer oss fra?

Synd!

Handlinger og gjerninger som strider mot Guds lov er «synd.» Synd er brudd, eller overtredelse, av hvilket som helst av Guds bud. Legg merke til den bibelske definisjonen av synd: «Hver den som gjør synd, bryter også loven, og *synd er lovbrudd*» (1 Johannes 3:4).

Å omvende seg fra synd, betyr da virkelig å *endre*. Det er en fullstendig *endring* i tanker og hjertet og livsretning—bort fra veien med nytelsessyke og «få» til veien med å «gi». Vi vender oss fra *egenkjærlighet* til *uselviskhet*. Å omvende seg er å *endre* hele den tidligere

innstillingen vår og det livet vi levde uten Gud, til en ny *Gudssentrert* LEVEMÅTE.

Når vi begynner å vise det inderlige ønsket vårt om å forandre oss, og vi ber Gud om å tilgi oss vår tidligere levemåte, anvender Han Kristus' offer på våre vegne. Vi er da tilgitt, og *befrikk* for skyld og straff for våre tidligere synder. Straffen med evig død henger ikke lenger over hodet på oss.

Paulus forklarer det på denne måten: «hvor meget mer skal da Kristi blod—han som i kraft av en evig Ånd bar seg selv fram for Gud som et lyteløst offer—

rense vår samvittighet fra døde gjerninger så vi kan tjene den levende Gud!» (Hebreerne 9:14).

Så barmhjertig vår kjærlige Skaper er!

La oss begynne å forstå detaljene i dette viktige steget mot frelse.

Men før du begynner dette studiet, sørg for å finne fram Bibelen din slik at du kan slå opp referansene til alle skriftstedene som blir gitt som svar på spørsmålene. Les *alltid* disse versene for å få fullt utbytte av studiene dine. Mange finner også at det å skrive ned disse versene, er en god hjelp til å konsentrere seg om studiene.

LEKSJON 9

MENNESKETS «NATURLIGE» TILSTAND

Virkelig omvendelse involverer en *endring* fra vår side. Men *hvorfor* en endring? Og *hva* skal vi endre? For å svare på disse spørsmålene, må vi først forstå den «naturlige» tilstanden til et hvert menneske.

1. Gud inspirerte profeten Jeremia til å beskrive de grunnleggende motivasjonene til menneskesinnet. Hvordan karakteriserer Skaperen vår sinnet, eller «hertet» til mennesket? Jeremia 17:9. Er et uomvendt sinn, til ethvert menneske, tilbøyelig til å adlyde Gud? Romerne 8:7-8.

2. Hva er tendensene til det «kjødelige» eller fysisk orienterte sinnet? Galaterne 5:19-21; Romerne 1:28-32; Jakob 4:1-3. Hvor har disse holdningene og impulsene til å synde sin faktiske opprinnelse—hvem er «faren» til synd? Johannes 8:44; 1 Johannes 3:8; Efeserne 2:2-3.

KOMMENTAR: Så utrolig det enn kan høres ut, så er menneskets naturlige tilstand, som vanligvis blir kalt «menneskenaturen», overført til menneskene av en falen erkeengel som er kjent som *djevelen Satan!*

Satan blir åpenbart som «denne verdens gud» (2 Korinterne 4:4), som har forført hele verden (Åpenbaringen 12:9). Han blir videre åpenbart som «høvdingen over luftens makter, *den ånd som nå er virksom i vantroens barn*» (Efeserne 2:2).

Satan virker i folk ved å «kringkaste» holdningene sine til sinnene deres. Han er så å si «på lufta» over hele verden. Og menneskeånden, som finnes i alle mennesker (Job 32:8; 1 Korinterne 2:11), som vi studerte i leksjon 5, er «innstilt» på Satans «bølgelengde.» Djevelen kringkaster ikke orda i noe språk; og han kringkaster

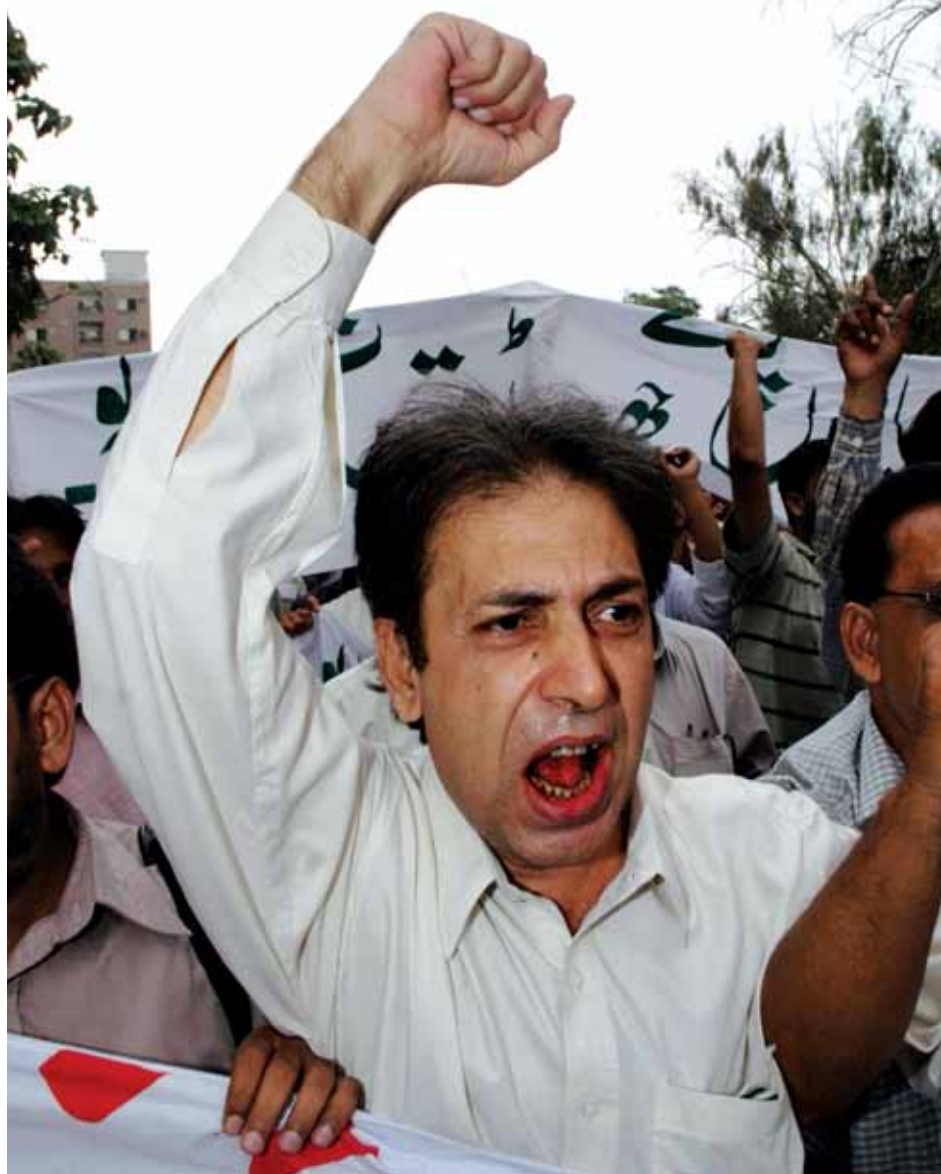
ikke i lyder. Han kringkaster *holdninger* som er forfengelige, egoistiske, grådige og begjærlige, lyst, sjalusi, kritikk, misunnelse, uvilje, hat, bitterhet og opprør, som sinnene våre vil motta, kanskje på en måte som ligner en radio som mottar elektroniskmagnetiske signaler, som blir sendt ut fra radiosendere.

Disse holdningene til Satan i menneskesinnet er det vi kaller for «menneskenatur.» Det er i virkeligheten, *Satans natur*, som han kringkaster til sinnene våre, og som vi uttrykker på forskjellige måter. Men det er ingen personer som er tvunget til å rette seg etter disse holdningene, stemningene og impulsene fra Satan. Djevelen har ingen makt til å *tvinge* noen til å tenke eller gjøre noe galt! Likevel så gjør intetanende mennesker dette automatisk, uten å innse hva som skjer i tankene deres. Folk flest bare driver av sted, og retter seg Satans suffleringer.

Ervervet menneskenatur uttrykker seg åndelig og fysisk. På dens åndelig side er forfengelighet. Forfengelighet elsker å opphøye *selvet*. Den er selvsentrert. Den er egoistisk og grådig. Den krenker og motsetter seg autoriteter.

På den fysiske siden, er det overdrevne drivkrefter og appetitt som roper ut om å bli tilfredsstilt. Selvfølgelig finnes det visse fysiske ønsker i mennesket som ikke er uriktige, slik som ønsket om selvbevaring. Men når lyst og den egoistiske innstillingen om å «få» kommer inn i bildet, blir disse ønskene *synd!*

3. Blir synd definert som brudd på Guds lov? 1 Johannes 3:4. Er ikke «kjødets gjerninger»—av «menneskenaturen»—*synd* i Guds øyne? Les Galaterne 5:19-21 en gang til.

DRAMATISK KONTRAST. *Det er vanskelig å innse at det rasende individet til høyre en gang var et ydmykt, søtt lite barn. Hva er det som inspirerer uønskede karaktertrekk i «menneskenaturen»?*

KOMMENTAR: Synd er brudd på Guds ti bud; derfor er uttrykkelse av menneskets sataniskinspirerte natur klart illegalt i Guds øyne!

La oss se igjen på måter menneskets ervervede natur uttrykker seg på. Menneskesinnet, under innflytelse av Satans kringkasting, elsker seg selv over alt. Det er egoistisk. Ved siden av seg selv, elsker det alt som tilhører det, eller som på en eller annen måte er forbundet med det—personer, materielle besittelser, forestillinger, osv. Alle disse er en del av et større «selv»—som et lite «imperium.» Dette er «selvet» som mennesket elsker foran en hvilken som helst «utenforstående,» spesielt Gud.

Men er det ikke noen mennesker som virkelig elsker andre? Er det ikke noen som «gjør seg uleilighet»—og bruker tida si til å hjelpe andre? Det er sikkert at noen, til en viss grad, har lært prinsippet om at

det er mer velsignet å gi enn å få. Kanskje har de ikke fulgt djevelens filosofi til samme grad som andre, som fullstendig er «ute etter å være den første.» Kanskje prøver de å praktisere noen *få* av Guds læresetninger i Bibelen, i livet sitt.

Likevel er det mesteparten av tida slik at selv tilsynelatende uegennyttige gjerninger er egoistiske, motiverte av ønsket om å bli sett på som «gode» eller rettferdige av andre, eller av ønsket om å tenke på seg *selv* som god, noe som ikke er annet enn *selvgodhet*—som et urent klesplagg i Guds øyne! (Jesaja 64:5).

Disse som Gud til slutt vil forvandle fra kjødelige til Sin guddommelige likhet—de som vil bli født som Guds egne sønner—er de som omvender seg fra syndene sine, og som strever med å *motsiå* «menneskenaturen» sin (Satans holdninger, stemninger og impulser), ved hjelp av Guds Hellige Ånd.

4. Hva sa Jesus at vi måtte bli lik, hvis vi forventer å få komme inn i Guds Rike? Matteus 18:2-4.

KOMMENTAR: Små barn utviser ikke tendensene til «menneskenaturen» til samme grad som eldre barn, tenåringer og voksne. Vi tenker på veldig små barn som «søte» og «uskyldige» på grunn av den dypest sett ydmyke og lære villige innstillingen deres.

Ikke desto mindre begynner holdningene til Satan å gjøre innhugg i sinnene våre tidlig i livet. Gradvis begynte vi å utvise varierende grad av fiendtlighet og trass mot autoriteter. Vi begynte å bli ergerlige over å bli fortalt hva vi skulle gjøre. Vi begynte å gi etter for innfallene som kom fra de kjødelige ønskene våre. Tankene våre begynte å bli opptatt av «jeg,» «mitt,» og «meg.» Som et resultat av Satans innflytelse, har vi *alle*, i større og mindre grad, fostret og næret disse gale holdningene. Det er derfor Gud inspirerte Paulus til å skrive: «Det er ikke én rettferdig, ikke en eneste» (Romerne 3:9-18, 23; se også Predikanten 7:20).

Stans nå opp for et øyeblikk og sammenlign det «naturlige» menneskesinnet med Guds sinn. Gud er ikke opptatt av selvet. Han er fylt med utadvendt kjærlighet. Han elsker alle mennesker. Heller enn å ta fra dem, ønsker Han å gi dem velsignelser ut av Sin store kjærlighet og omsorg for menneskene. Han er ikke fiendtlig, harm, opprørsk eller egoistisk.

Gud ønsker at vi alle til slutt skal bli lik Ham; derfor, ønsker Han at vi *vender oss bort fra*, og strever med å *overvinne* djevelens onde innflytelse på tankene og handlingene våre. Dette er i alt vesentlig hva omvendelse handler om.

ALT BEGYNTE I EDEN

Da Gud skapte Adam og Eva, gjorde Han dem fysiske perfekte. De ble skapt i Guds bilde og lignelse (1 Mosebok 1:26-27), og alt ved dem var «overmåte godt» (vers 31).

De besto av kjød, skapt av jordas støv (1 Mosebok 2:7; 3:19), og de hadde en naturlig *omsorg for seg selv*. Gud ga denne omsorgen til menneskene slik at vi ville ha en riktig interesse i vår egen velferd, liv og for de fysiske legemene våre.

Det er ikke noen steder i Bibelen der Gud sier at det er galt å ha en riktig kjærlighet for seg selv: «Ingen har noen gang hatet sitt eget kjød, men han nærer og varmer det» (Efeserne 5:29). Vi blir fortalt at vi skal elske vår neste *så mye som* vi elsker oss selv (Matteus 19:19; 22:39; Markus 12:33). Det er bare når vi elsker oss selv mer enn den nødvendige omsorgen for oss selv, og *på bekostning av andre*, at det blir synd.

Da Adam og Eva ble skapt, var naturen deres «nøytral» overfor Gud. De var ikke fiendtlige mot Gud. Det var heller ikke noe innebygde eller «programerte» tendenser til å adlyde Ham. De var—slik de først ble skapt—ydmyke og lære villige, som små barn (Matteus 18:3-4).

Gud ga Adam og Eva grunnleggende instruksjoner i leveveien Sin—veien med Guds regjering basert på Guds lov; veien med å gi og dele. Han advarte dem også mot konsekvensene av å ta av frukten på treet med kunnskapen om godt og ondt.

Så viste djevelen seg. På en sludde måte forførte han Eva til å mistro det Gud hadde sagt, og forledet henne til å ta av den forbudte frukten. Adam tok også av frukten sammen med henne (1 Mosebok 3:6, 17).

Ved å ta og spise av frukten på treet med kunnskapen om godt og ondt, tok Adam og Eva til dem selv kunnskapen om hva som er godt og hva som er ondt—til *selv å bestemme* rett fra galt. Ved å gjøre dette, gjorde de opprør mot Guds autoritet, nektet å adlyde den loven som Han hadde gitt dem, og *syndet*. Ved denne handlingen *tilegnet* de seg Satans natur og innstilling til synd. Øynene deres ble «åpnet» (1 Mosebok 3:7). Satans opprørske ånd og holdning hadde entret sinnene deres. Sinnene deres («hjertene») hadde nå blitt fordervet—«svikefullt» og «ondt» (Jeremia 17:9-DNB 1930).

Det er hvordan synd «kom inn i verden» ved ett menneske—Adam (Romerne 5:12). Og dødsstraffen har blitt gitt videre til alle; ikke på grunn av Adams synd—ikke ved arv—men fordi «de syndet alle [på samme måte]» (samme vers).

Da vi var små babyer, hadde vi alle en ydmyk, lære villig natur, slik Adam og Eva hadde da de ble skapt. Men så begynte sinnene våre å bli påvirket av Satan. Derfor har også vi syndet mot Gud, har blitt «kjødelige» ytterligere enn bare det faktumet at vi er fysiske, og har en naturlig omsorg for oss selv.

EN FULLSTENDIG HELOMVENDING!

De originale orda på hebraisk og gresk som «omvend» og «omvendelse» er oversatt fra, betyr *å vende*—*å skifte retning*. Sann omvendelse er akkurat det. Det er en fullstendig helomvending fra ulydighet mot Gud, til lydighet, kjærlighet og samarbeide med Ham.

Sann omvendelse er å bli fullstendig klar over at vi har gjort opprør mot Skaperen vår—mot Hans vei og Hans rettferdige lov. Det betyr at vi begynner å avsky de tidligere syndene våre, og den egoistiske, opprørske naturen vår. Vi må virkelig slå om og bli klare, ved

Guds hjelp, til å slutte med synd og opprør, og underordne oss Gud med hele vårt hjerte og sinn.

Tidspunktet for omvendelsen er *vendepunktet* i livet vårt.

Når vi endelig kommer til virkelig og fullstendig omvendelse, mener vi forretninger. På alle områder i livet vårt er vi klare til å si: «Ja, Herre, la *Din* vilje skje.» Ved en virkelig omvendelse har vi blitt fullstendig syke og lei av de egoistiske veiene våre. Vi er virkelig lei oss for syndene våre—og vi er klare og villige til å foreta en *varig forandring*. Vi er nå klare til å «vende om og gå den andre veien»—GUDS vei.

Å lære at naturen vår må begynne å forandres, er et viktig skritt mot å oppnå den virkelige hensikten med livene våre. Med en gang vi forstår dette, kan Skaperen vår begynne prosessen med å *skape* Sin rettferdige karakter i oss. Han gjør dette ved å plassere Sin Hellige Ånd i oss, som inngir i oss den åndelige krafta som er nødvendig for å overvinne de umåtelige Sataninspirerte impulsene som leder oss til å synde. (Emnet om den Hellige Ånd—hva det er, hvordan du kan motta den, og hva det vil gjøre for deg—blir dekket grundig i leksjon 11.)

SANN OMVENDELSE ER AV HJERTET

1. Skulle sann omvendelse være en dyp, gripende og inderlig opplevelse? Joel 2:12-13.

KOMMENTAR: Gud vil ikke akseptere dem som «omvendelsen» bare er et utvendig show—der det ikke er noen virkelig forandring i holdninger. Legg merke til hva Gud sier: «... vend om til meg av *hele* deres hjerte, med faste og gråt og klage. Sønderriv *hjertet*, ikke klærne! ...»

2. Åpner en inderlig holdning med omvendelse opp for et nært og frelsende forhold til Gud? Salmene 34:19.

3. Er åndelig omvendelse tydelig rettet mot Gud? Apostlene 20:21.

KOMMENTAR: Synd er mot Gud—Han er Lovgiveren som vi har brutt den perfekte loven til. Å omvende seg betyr å bli så ydmyket og nedbrutt av tankene på at vi har gjort opprør mot den levende, Hellige Gud—og føler en slik avsky for vår svikefullhet, forfengelighet og egoisme—at vi i virkelig sorg vender oss til Gud, for den barmhjertigheten, tilgivelsen og hjelpen vi trenger så desperat for å overvinne og utvikle Hans rettferdige karakter.

4. Hva sa Job da han endelig hadde blitt avkledd det selv gode skallet sitt? Job 42:5-6.

KOMMENTAR: «Nå har mitt øye sett deg,» sa Job. For første gang i sitt liv, etter at lufta var sluppet fullstendig

ut av egoet hans, fikk Job sine selvsentrerte tanker bort fra seg selv, og forsto virkelig den ærefryktinngytende krafta og majestet til Gud. Job innså nå hvor liten han var sammenlignet med Skaperen (kapitlene 36-41). «Derfor *kaller jeg alt tilbake* og ANGRER i støv og aske.»

Noen har tenkt at omvendelse bare er et spørsmål om å «se» Guds sannhet, eller noe av den, og være «god» nok til å omfavne og akseptere den. Det er ikke omvendelse. Det er *selvgodhet*—synd—noe mer vi må omvende oss fra!

Til sist må vi alle se oss selv slik Job gjorde. Vi trenger å se oss selv gjennom Guds øyne. Vi begynner å forstå at vi ikke når opp mot Guds herlighet, når vi studerer Guds Ord (Romerne 3:23), og at vi desperat trenger Hans tilgivelse og hjelp.

På dette punktet vil du kanskje spørre: «Jeg kan se behovet for omvendelse, men hvordan kan jeg gripe det an?»

Først og fremst må du forstå at du ikke kan fremkalle en dyp følelse av avsky for syndene dine og den syndefulle naturen din, av deg selv. Hvordan er det da mulig for et menneske å komme til den slags omvendelse? Hvordan kan en begynne å forandre seg fra å ha selvsentrert kjærlighet til Guds kjærlighet—å begynne å vise kjærlighet mot Gud og ens neste? Dette ønsket må komme *fra Gud Selv!*

5. Driver Guds godhet og barmhjertighet en til omvendelse? Romerne 2:4. Og er Han god og tålmodig når Han leder en til omvendelse? Samme verset.

6. Er det Gud som *gir* omvendelse? 2 Timoteus 2:25. Se også Apostlene 11:18.

7. Sa Jesus klart at *ingen* kan komme til Ham uten at Faren drar ham? Johannes 6:44, 65.

KOMMENTAR: I lys av skriftstedene ovenfor, hvordan vet en om Faren «drar» eller kaller en til omvendelse? Hvis du *forstår* det du har studert fram til nå, og *tror* det Bibelen sier, og du *ønsker* å komme til Gud og adlyde Ham, da *har* du blitt kalt!

UBETINGET OVERGIVELSE TIL GUD

Før Kristus kommer tilbake for å opprette Guds Rike og tvinge Sitt kjærlige styre på menneskeheten, kaller Han visse individer til omvendelse—til *frivillig* å overgi seg til Guds vilje nå.

På slutten av den annen verdenskrig, da den allierte overkommandoen ba Tyskland, Italia og Japan om å overgi seg, krevde de *ubetinget* overgivelse. Dette betydde at de nedkjempede aksemaktene måtte overgi seg *fullstendig*—uten noen forbehold, reservasjoner eller tilknyttede betingelser—til seierherrene. Nasjonene

UBETINGET OVERGIVELSE. *Om bord i USS Missouri, signerer representanten for hovedkvarteret til det japanske imperium, General Umezo, mens General Mac Arthur følger med. Signeringen av disse dokumentene med ubetinget overgivelse av japanerne i Den annen verdenskrig, illustrere den fullstendige overgivelsen til Gud av de som virkelig har omvendt seg.*

som overga seg, sa seg enige i å adlyde en hvilken som helst, og enhver lov seierherrene ville tvinge på dem.

Det er akkurat hva Kristus krever av oss i dag!

Etter denne ubetingede overgivelsen av aksemaktene i annen verdenskrig, okkuperte de allierte styrkene de erobrede territoriene og tvang igjennom viljen til okkupasjonsmaktene. Det var ingen som syntes det var rart, at seiersmaktene skulle kreve retten til å fortelle de beseirede aksemaktene hva de skulle gjøre—å gripe inn og regulere livene til de beseirede. Det er den samme retten som Gud krever når vi har overgitt oss til Ham.

Når vi omvender oss, og overgir oss fullstendig til Gud og blir døpt, putter Han den Hellige Ånden Sin inn i sinnet vårt. Den begynner da å påvirke måtene vi tenker og lever på.

Men den Hellige Ånd tar *ikke* bort den frie moralske handlingen vår. Den vil ikke *tvinge* oss til noe. Den vil bare LEDE oss i retningen av Guds sannhet og gi oss den åndelige styrken til å gjøre Hans vilje.

Omvendelse betyr ganske enkelt å gi opp din egen vei og vende deg til Guds vei. Det betyr overgivelse—ubetinget overgivelse—til å leve ved alle Guds ord. Siden Bibelen *er* Guds Ord, betyr det å leve etter

Bibelen. Det betyr *frivillig* å underordne seg til Guds autoritet, slik den blir uttrykt i Hans Ord!

1. Betyr overgivelse til Gud at vi også må sette Ham foran og over alt? Matteus 10:37. Inkluderer dette også våre egne *liv*? Lukas 14:26.

KOMMENTAR: «Hater» i Lukas 14:26 betyr å elske mindre ved sammenlikning, slik den parallelle fortellingen i Matteus 10:37 viser.

2. Selv om dette lyder paradoksalt, sa Jesus at enhver som ville fornekte sitt gamle, syndefulle selv, og gi opp eller «miste» livet for Kristus' skyld, ville leve? Matteus 10:39; 16:24-25.

KOMMENTAR: Jesus snakker i virkeligheten om å gi sitt liv i fullstendig lydighet og tjeneste for

Gud. Omvendelse—overgivelse til Gud—handler *ikke* om å gi opp alt som er godt. Omvendelse er *positivt*. Du ikke bare unngår den evige straffen for synd, Guds veier fører til utallige velsignelser *i dette livet*!

Omvendelse betyr absolutt ikke at vi må oppgi bruken av, eller å sette pris på materielle ting. Hva Gud er interessert i er *innstillingen* vi har overfor materielle ting—om vi søker Guds Rike og Hans rettferdighet *først*, som vår høyeste prioritet (Matteus 6:33).

Gud ønsker at vi skal ha det godt og ha god helse (3 Johannes 2). Han ønsker bare at vi skal gi opp de tingene som ikke er bra for oss—som skader oss åndelig og fysisk. Anger og omvendelse muliggjør en *intelligent bruk* av Guds materielle skapelse under veiledning av Hans lov og Hans Ånd.

3. Er overgivelse til Gud noe som kan tas lett på? Eller må vi først «regne etter hva det koster»—innse dybden av hva overgivelse til Gud faktisk krever? Lukas 14: 27-30.

VI MÅ VENDE OSS TIL GUDS LOV

1. Hvordan kan vi bli *renset* for synd—gjort akseptabel for Gud? Er det gjennom Kristus' offer og Hans

utgylte blod, som *blotter ut* syndene våre og forliker oss med Gud? Romerne 5:8-10. Hva må vi gjøre for at Kristus' offer skal gjelde for oss? Apostlene 3:19.

2. Blir disse som har fått syndene sine tilgitt, symbolsk beskrevet som å ha fått klærne sine vasket «hvite» ved å ha blitt renset av Kristus' blod? Åpenbaringen 7:13-14.

3. Er rene, hvite klær symbolsk for den *rettferdigheten* Gud krever av de som vil komme inn i Hans Rike? Åpenbaringen 19:8. Hvordan inspirerte Gud kong David til å definere «rettferdighet»—er ikke det klart at det er å holde Guds bud? Salmene 119:172.

4. Er det Guds lov som syndere skulle vende seg til? Esekiel 18:21-22.

5. Hvem sa Paulus var rettferdiggjort for Gud—de som hører eller de som gjør etter Guds lov? Romerne 2:13. Gjorde Paulus det klart at selv om ufortjent tilgivelse for syndene våre er av Guds nåde gjennom tro på Kristus' offer, er kristne ikke desto mindre *forpliktet* overfor Gud til å holde loven Hans? Romerne 3:31. Les også Romerne 6.

6. Hva fortalte Jesus til den unge, rike mannen som ønsket evig liv? Matteus 19:16-17. Listet Kristus opp nok av budene til å gjøre det klart at Han virkelig snakket om De TI BUD? Versene 18-19.

KOMMENTAR: En alminnelig utbredt lære i den tradisjonelle kristendommen i dag er at Jesus adlød Gud i vårt sted—at vi ikke trenger å gjøre noe annet enn å akseptere at Han gjorde alt for oss, og akseptere Ham som vår Frelser. Slik har millioner blitt ledet til å tro at Gud tillegger oss Jesus' rettferdighet, regner oss som rettferdige på grunn av Jesus' lydighet, *mens vi fortsetter å synde* ved å bryte Guds bud.

Ingenting kunne være lengre vekk fra sannheten!

Jesus levde *ikke* et liv i lydighet for oss—i vårt sted. Vi er *ikke* fritatt fra å holde Guds bud, streve etter å leve et rettferdig liv, overvinne og vokse i åndelig karakter.

7. Er Guds lov som et spill som viser oss syndene våre? Jakob 1:22-25; Romerne 7:7.

KOMMENTAR: Guds lov er et åndelig spill som en kan se inn i for å finne åndelig urenhets—synd—i ens sinn og hjerte. Speilet er ikke ansvarlig for nærværelsen av urenheterne, eller for skaden urenheterne kan forårsake. Funksjonen til speilet—loven—er å vise urenheterne, slik at en kan gjøre noe med det (omvende seg fra synd og bli renset), og slik bli fri fra frykt, fra ulykke, fra syndens straff—fri fra trelldommen til Satans vei.

8. Er Guds lov *god*? Romerne 7:12. Er den *rettferdig* og *hellig*? Samme vers.

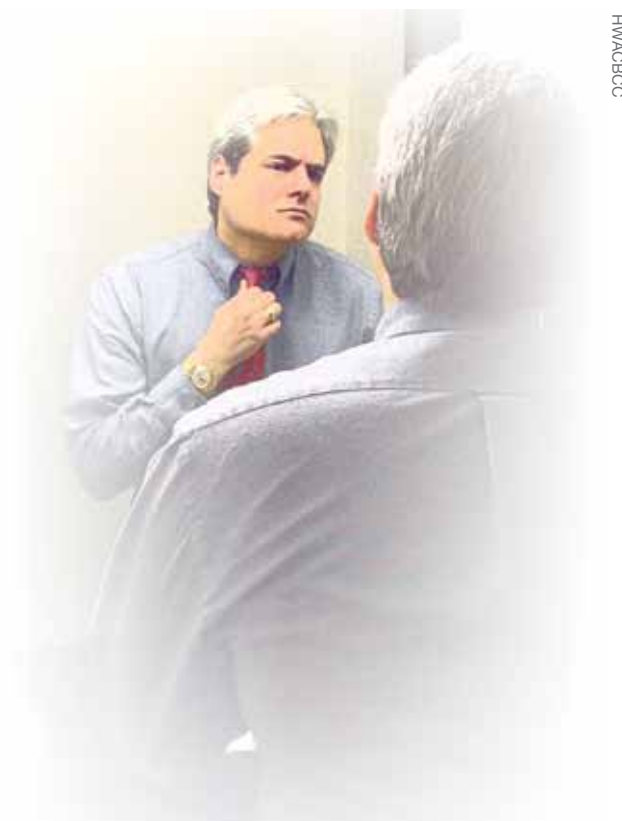
KOMMENTAR: Guds lov er veien til fred, lykke og glede. Den er Guds største gave til menneskene—gitt for å gjøre mennesket lykkelig, å lede det til et fullt, rikelig liv både i dette livet og for all evighet. Ondene som menneskene lider under i dag er ikke forårsaket av loven, men av å *bryte* loven!

9. Hvordan oppsummerte Jesus Guds lov? Matteus 22:36-40. I hvilket ord kan Guds lov og overholdelsen av den oppsummeres i? Johannes 14:15; 15:10; 2 Johannes 5-6; Romerne 13:8-10.

KOMMENTAR: Hele formålet og hensikten med De ti bud er kjærlighet fordi «Gud er *kjærlighet*» (1 Johannes 4:16). Jesus viste at Guds lov har to grunnleggende aspekter. Det første viser oss hvordan *vi skal elske Gud*, som er formålet med de fire første budene. Det andre aspektet viser oss hvordan *vi skal elske naboene våre*—medmennesker. De siste seks budene lærer oss hvordan vi skal gjøre dette.

10. Lover Gud velsignelser til de som holder lovene Hans? 5 Mosebok 28:1-14; 3 Mosebok 26:1-13. Legg også merke til Matteus 6:31-33 og siste del av Jakob 1:25.

KOMMENTAR: Vi kan nødvendigvis ikke forvente at Gud vil gjøre oss velstående, men vi kan for visst

HWACBCC

REFLEKSJONER. *Guds lov er lik et åndelig spill som åpenbarer åndelige urenheter—synd—på ens sinn og hjerte.*

forvente at Han vil sørge for at vi trenger i livet—og kanskje til og med legge til et par luksus ting etter som vi er i stand til å håndtere dem, og etter som vi strever å behage Ham.

11. Hvilke andre store fordeler kommer fra at vi adlyder Guds lov? Salmene 19: 7-11; 119:165.

GUDS OPPFORDRING OM OMVENDELSE

1. Hvilket advarende budskap inspirerte Gud Sin profet Esekiel til å skrive ned for etterkommerne av Israel? Esekiel 33:7-11. Hvis veier er det folk må omvende seg fra? Versene 9, 11; Ordspråkene 14:12.

KOMMENTAR: Som vi har lært i en tidligere leksjon, var Esekiels bok ment for dagens etterkommere av Israel—inkludert De forente stater, Britannia og dagens stat, Israel. Imidlertid gjorde også deres forfedre i oldtida det som var rett i deres egne øyne, på grunn av et uomvendt sinn (Jeremia 17:9; Romerne 8:7-8). De hadde ikke Guds Ånd inne i seg, noe som ville ha gjort dem i stand til å motstå Satan og adlyde Gud. Det var fordi den Hellige Ånd ikke hadde blitt stilt til rådighet for dem.

Eksemplet til Israel og Juda i oldtida, er en viktig leksjon for oss som mottar den Hellige Ånd i dag. Å være i besittelse av den Hellige Ånd, setter en i stand til å frembringe «Åndens frukt» som er listet i Galaterne 5:22-23. Uten den Hellige Ånd, vil vi, slik de gjorde, frembringe frukt som blir kalt «kjødets gjerninger.» Noen av disse er listet i Galaterne 5:19-21. Alle er *synd* fordi de bryter Guds hellige, rettferdige, åndelige lov.

Menneskene i dag fortsetter med å vitne om disse «gjerningene», eller resultatene, av å gjøre det som kommer naturlig. Og hele verden høster frustrasjonen og sorgene som kommer av brudd på Guds bud.

2. Hvilket budskap var det Gud ga profeten Jeremia i oppgave å forkynne i Judea? Matteus 3:1-8. Legg spesielt merke til versene 2 og 8.

3. Hva var Jesus budskap fra begynnelsen av prestatetjenesten Hans? Markus 1:14-15; Matteus 4:17; Lukas 13:1-5. Forkynte disiplene til Kristus det samme budskapet? Matteus 10:7. Sa Jesus at omvendelse ville bli forkynt for *alle* folkeslag? Lukas 24:46-47.

4. På pinsedagen, da den Hellige Ånd ble utøst over Kristus' disipler (Apostlene 2:1-4), hvilket budskap inspirerte Gud Peter å forkynne til folket som var samlet i Jerusalem? Apostlene 2:37-38. Fortsatte Peter å forkynne omvendelse? Apostlene 3:19.

KOMMENTAR: Den samme kunngjøringen om å omvende seg, er sentral i budskapet til Guds Kirke i dag.

5. Viser Bibelen at det er ingen unntagelser—at *alle* har syndet som de må omvende seg fra? 1 Johannes 1:8-10; Romerne 3:23; 5:12; Predikeren 7:20.

KOMMENTAR: Det er mange som føler at de er «gode ydmyke mennesker» som aldri personlig har gjort noe virkelig galt, og har så lite, hvis noe, å omvende seg fra. Men Bibelen din sier at *ALLE HAR SYNDET!* De som tenker at de ikke har syndet, er faktisk skyldig i *synden* selvgodhet!

6. Befaler Gud spesifikt at *alle* mennesker alle steder om å omvende seg? Apostlene 17:30.

7. Hva hopper en opp for seg selv hvis en velger å forbli uomvendt? Romerne 2:5. Hva er Jesus' alvorsfulle advarsel til de som nekter å omvende seg? Lukas 13:3, 5. Hva vil den endelige skjebnen deres bli hvis de ikke omvender seg? Romerne 6:23; Åpenbaringen 20:15; Malakias 4:1, 3.

KOMMENTAR: Guds lov er veien til evig fred, lykke og glede. Hvis Gud ville skjenke evig liv til de som hardnakkert gjør opprør; de som sta nekter å omvende seg; som feiler med å utvikle rettferdig karakter; de ville ikke bringe annet enn evig ulykke og frustrasjon over seg selv og andre. Derfor er den barmhjertigste tingen Gud kan gjøre for alle som det angår, å nekte fortsatt eksistens til slike opprørere. De som det er umulig å irettesette, vil ganske enkelt bli drept og slutte å eksistere *for alltid*. Bare de som omvender seg og adlyder Gud, vil bli født inn i Guds praktfulle, evige Familie!

SE OPP FOR FALSK OMVENDELSE

Skriftstedene vi har studert så langt viser klart at omvendelse er et påkrevd skritt for å komme inn i Guds Rike. Vi lærte at virkelig omvendelse ikke bare er en følelse eller affekt. Det er en inderlig forståelse at vi har tenkt, snakket og levd i strid med *Guds lov*, og at vi skulle *SLUTTE MED* Å gjøre det!

Ikke desto mindre er det de som tenker at de kan bli rettferdiggjort for Gud, uten omvendelse. La oss forstå at dette er umulig.

1. Kan folk faktisk *tilbe* Kristus, anerkjenne at Han er «Herre,» og likevel ikke komme inn i Hans Rike? Matteus 7:21. Hvordan ellers kan en tilbe Ham, og likevel ikke bli født av Gud når Kristus kommer tilbake? Matteus 15:7-9. Så *hvem* er det da som *vil* komme inn i Guds Rike? Siste del av Matteus 7:21.

KOMMENTAR: Legg merk til hva Jesus sa om folk som ønsket å tilbe Ham, uten å adlyde Guds bud: «Forgjeves dyrker de meg, for de lærer fra seg lærdommer som er menneskebud. Dere *forlater Guds bud* og

holder fast på menneskers forskrifter ... Vakkert setter dere Guds bud til side for å holde deres egne forskrifter!» (Markus 7:7-9).

Et kjødelig menneske vil heller gjøre nesten alt annet enn å overgi seg til Gud. Dets kjødelige sinn (Jeremia 17:9; Romerne 8:7-8) *gjør opprør* mot tanken på å underordne seg Guds lov. I Kristus' dager satte de hyklerske svermerne deres *egne* lover og tradisjoner i stedet for Guds lov. Siden da har mennesker erklært at Guds lov er erklært ugyldig, og narrer seg selv til å tro at de kan motta frelse bare ved å *tro på* den syndeløse Kristus som sin Frelser.

Menneskenaturen ønsker å ha rett, men den ønsker ikke nødvendigvis å *gjøre* det som er rett! Så folk sier ofte: «Vel, her er hvordan jeg ser på det»—og setter sin forestilling om rettferdighet over Bibelen. Hvis det «ser rett ut» for dem, blir det loven deres. Det er ikke noe annet enn *selvgodhet*. Vi allerede vet hva det å gjøre det som «synes rett» for oss, vil føre til (Ordspråkene 14:12; 16:25), med mindre vi erkjenner forfengeligheiten i den slags tenkning og omvender oss fra det.

En annen måte som «høvdingen over luftens makter» har forført millioner om omvendelse, er gjennom botsøvelse. Bibelen viser tydelig at ikke noen menneskelige gjerninger kan frembringe tilgivelse for synd. Ikke en gang offerlovene i Det gamle testamentet kunne frembringe tilgivelse og en ren samvittighet. De var bare symbolske *forbilder* på det høyeste offeret for synd—Jesus Kristus—som ville komme mye senere for å dø for syndene til menneskeheten (Hebreerne 9:9-14; 10:4-10).

Det er simpelthen ikke noen måte vi kan gjøre opp for syndene våre. Rosenkranser, avlatsbrev, faste, eller å plage ens kjød på en eller annen måte vil ikke stryke ut at en er skyldig i å synde. En kan ikke unngå den *faktiske* straffen for synd—evig død—ved å straffe seg selv for syndene sine. Bare offeret til Kristus kan betale den endelige straffe. Og den eneste måten det offeret kan bli anvendt til å blotte ut ens synder, er ved å akseptere det, forsake ens tidligere liv med ulydighet, og ved å begynne å adlyde Gud. Det er det som er av avgjørende betydning i sann omvendelse!

2. Hva sier Jesaja 64:5 om selvrettferdighet? Og hva sa Jesus om de som «stolte på seg selv at de var rettferdige»? Lukas 18:9-14.

3. Hvordan beskrev apostelen Paulus det samfunnet som vi lever i, i dag? 2 Timoteus 3:1-5. Legg spesielt merke til vers 5.

KOMMENTAR: Det er mange mennesker som bekjenner seg å være religiøse—de går i kirker—de har «skinn

GETTY IMAGES / AP/WIDEWORLD

FORMER FOR BOTSØVELSER. Øverst: to filippinere utfører botsøvelser i en religiøs seremoni—en har pisket seg og den andre bærer et tungt tre-kors. Ovenfor: en ivrig tilhenger som deltar i en religiøs festival, har kinnene sine gjennomboret av en stålstang. Forskjellige former for botsøvelser vil ikke tilgi synder. En kan ikke unngå den evige straffen for synd ved å straffe seg selv for syndene sine.

av guds frykt.» Men som disse versene viser klart, tilegner de seg selve holdningene og praksisene som har gjort denne verden til det den er i dag—«den nåværende onde verden» (Galaterne 1:4). Det er ikke guddommelig omvendelse.

Gud krever en fullstendig helomvending av den retningen som vi alle har gått. Med andre ord, Gud ønsker at vi omvender oss fullstendig fra å ha fulgt veiene som synes rett i henhold til menneskeres oppfatning—å vende fullstendig om, og begynne å følge Guds vei *slik den er åpenbart i Bibelen!*

4. Hva annet sier Gud om denne nåværende onde verden som vi alle har spilt en rolle i? 1 Johannes 2:15-17. Hva skulle vi gjøre med hensyn til denne verden? Åpenbaringen 18:4; Romerne 12:2.

KOMMENTAR: Her er startpunktet på veien mot frelse. Gud befaler oss å komme *ut* av denne verden og *forsake* dens gale veier. Ikke lenger føye seg etter dens veier som strider imot Guds vei, men bli mer og mer lik Kristus ved å la den Hellige Ånd fornye sinnene våre.

5. Hva er resultatet av denne verdens sorg og «omvendelse»? 2 Korinterne 7:10, siste del. Men hva slags sorg fordi vi har syndet, aksepterer Gud, og hvor fører det oss? Vers 9 og første del av vers 10.

KOMMENTAR: Det er vanlig å tro at en foreløpig angrende følelse over tidligere feil—uten en virkelig endring i måten en lever på—er alt som skal til for omvendelse og frelse.

Gud sier at en slik «omvendelse» er fullstendig uakseptabelt, og bare fører til død!

Virkelig omvendelse er mye mer enn en foreløpig emosjonell «opplevelse.» Sann omvendelse—«guddommelig sorg»—involverer en *fullstendig og varig helomvending* i tankene og handlingene våre.

OMVENDELSEN TIL MOSES

1. Hva slags holdning ser Gud etter i et individ? Jesaja 66:2; Salmene 25:9.

2. Hva slags menneske var Moses? 4 Mosebok 12:3. Hva hadde Gud i tankene å gjøre med Moses, på grunn av Israels ulydighet, fordi Han visste hva slags mann han var? 2 Mosebok 32:9-10.

3. Ga Moses etter for forgjengelighet (slik de fleste av oss ville ha gjort) da Gud sa: «Jeg vil gjøre deg til et stort folk»? Hva var reaksjonen hans? Versene 11-13. Var han faktisk årsaken til at Gud endret det Han tenkte å gjøre? Vers 14.

KOMMENTAR: Saktmodighet er ikke svakhet, slik mange tror. Det er det motsatte av arroganse, forfen-

gelighet og egoisme. Saktmodighet er holdningen til et *angrende*, omvendt sinn. Moses var veldig saktmodig, men han var absolutt ikke svak. Moses var sterk, både fysisk og åndelig.

Den omvendte Moses var mer opptatt av andres beste enn av seg selv. Og han var særlig opptatt av Guds hellige navn. Livet hans var virkelig Gud sentrert (4 Mosebok 14:11-20—sørg for å lese disse versene).

4. Men hadde Moses alltid vært saktmodig og ydmyk? Hva sier Apostlene 7:22 om Moses? Tenkte Moses først at han kunne befri Israel ved sin egen kraft? Versene 23-25. Hva måtte Gud gjøre for å ydmyke ham? Versene 26-30.

KOMMENTAR: Moses hadde blitt trent i alle lærdommene til egypterne, og var et medlem av faraos hoff. Han var adoptert av faraos datter (Apostlene 7:20-21; 2 Mosebok 2:10), og var «mektig i ord og gjerninger» (Apostlene 7:22). Han stolte på *seg selv!*

Men så begynte Gud å beskjefte seg med Moses' arroganse. På høyden av hans stolthet og herlighet, ble Moses *slått ned*. Det var Gud som tvang ham til å flykte ut i ødemarka, for å bevirke til omvendelsen hans. I 40 år ble han trent der—*under* ledelse—av en mann som kjente den sanne Gud (2 Mosebok 2:15-21; hele kapittel 18).

Da Moses hadde blitt saktmodig og ydmyk, viste Gud ham at når alt kom til alt, at han *kunne* befri Israel. Men han måtte gjøre det ved Guds kraft, ikke sin egen!

Vi må også alle, på et eller annet punkt i livet vårt, komme til erkjennelse av vår egen totale ubetydelighet, og behovet for å stole fullstendig på Gud—slik Moses, Job, Daniel, Paulus og andre menn og kvinner, hvis eksempler er nedtegnet i Bibelen, gjorde.

KONG DAVIDS INDERLIGE OMVENDELSE

Kong David er et av de viktigste eksemplene på en som angret dypt og omvendte seg fra syndene sine. En av syndene hans er antageligvis bedre kjent enn alle de andre. David begjærte Batseba, hustruen til Uria, en av de militære offiserene hans. Han begikk utroskap med henne, noe som resulterte i graviditet. I et forsøk på å avlede mistanken fra seg selv, prøvde han å få det til å se ut som om Uria var faren (se 2 Samuel 11).

Da han mislyktes i dette, fikk David Uria til å bli plassert i frontlinja i slaget, og med fullt overlegg bli forlatt av hæren, for å være sikker på at han ble drept. Slik ble David en *morder* i Guds øyne (2 Samuel 12:9). David hadde syndet veldig mye!

KONG DAVID var fullstendig nedbrutt over syndene sine. Omvendelsen hans var genuin—han mente det virkelig! Det er derfor han var en mann etter Guds eget hjerte (Apostlene 13:22).

Men med en gang han kom til fornuften og innså hva han hadde gjort, angret han dypt på disse forferdelige syndene, og bekjente sin synd: «Da sa David til Natan: Jeg har *syndet* mot Herren» (vers 13). Davids oppriktige, inderlige angrende holdning overfor Gud forlikte han med Herren. Salme 51 viser Davids fullstendige nedbrutte holdning over syndene sine (pass på og les hele denne salmen).

1. Forsøkte David å rettferdiggjøre syndene sine eller bortforklare dem? Eller bekjente han dem åpenlyst? Salmene 51:3-5.

2. Hva tryglet David Gud om å gjøre for seg? Versene 4, 9. Sammenlign dem med Jesaja 1:16-18.

KOMMENTAR: Isop, en liten plante eller busk, ble brukt i seremonier som krevde stenket eller strøket blod (3 Mosebok 14:4-7; 2 Mosebok 12:22) for å forestille tilgivelse av synder. Således ba David Gud om *åndelig* rensing og tilgivelse.

3. Innrømte David at han var skyldig i mange synder? Salmene 51:11. Innrømte han at hjertet (holdningen) hans ikke hadde vært rett overfor Gud? Vers 12.

4. Kastet David seg for Guds nåde, da han erkjente syndene sine? Vers 3.

KOMMENTAR: David bagatelliserte ikke syndene sine. Han forsøkte ikke å rettferdiggjøre dem. Han prøvde ikke å «bortforklare dem.» Han la heller ikke skylda på andre. Han var i stedet forferdet over det han

hadde gjort og la seg nesegrus for Gud, og bønnfalte om Hans barmhjertighet og tilgivelse. Han bekjente det han hadde gjort—og, til og med viktigere, hva han var—og ba Gud om å rense seg åndelig.

Det er den grunnleggende holdningen vi skulle ha når vi angret og omvender oss fra syndene våre.

David var en av de få personene i Det gamle testamente, som Gud ga den Hellige Ånd til (versene 12-13; 1 Samuel 16:13), for Guds Ånd hadde ennå ikke blitt gjort tilgjengelig (Johannes 7:38-39) unntatt til noen få som Gud hadde kalt ut for en spesiell hensikt. David adlød Gud og overvant ved hjelp av den Hellige Ånds kraft, selv om han nå og da snublet og syndet. «For sju ganger faller den rettferdige og står opp igjen...» (Ordspråkene 24:16).

Så David—en mann etter Guds eget hjerte (Apostlene 13:22)—vil snart, ved Kristus' tilbakekomst, oppstå og bli født inn i Guds Familie som en sønn av Gud, og som konge over Israel (Jeremia 30:9).

ET EKSEMPEL FRA NYERE TID

Det er mange måter Gud kan bringe en person til anger og omvendelse. Vi tenkte at det kunne være interessant for studentene våre å lære om hvordan Gud behandlet Herbert W. Armstrong, som grunnla Guds Verdensvide Kirke (forløperen til Philadelphia Church of God)—sponsor av Herbert W. Armstrong College

og dette Bibel korrespondansekurset). Herr Armstrong ledet Kirken til dens høydepunkt i medlemstall, verdensinnflytelse og inntekt på tidspunktet da han døde i 1986. Opplevelsene hans er åpenbart i utdrag som er tatt fra selvbiografien hans (*Autobiography*):

«Etter at lyn depresjonen i 1920 hadde styrtet alle de viktigste kundene mine innen reklamevirksomhet, til å bli overtatt av bobestyrere, og rev bort utgiverens representative forretning i Chicago, klorte jeg meg barsk fast i to år. Det var forgjeves.

«Hva jeg da mislykkedes totalt med å se, var at Gud hadde begynt å behandle meg, å slå meg ned, å ta vekk 'avgudene' i forretningsambisjonene mine, og sette meg inn i arbeidet Hans for et veldig spesielt oppdrag. Jonas prøvde å flykte unna et oppdrag fra Gud på et skip. Jesaja protesterte og sa at han var uverdigg. Jeremia argumenterte at han var for ung. Paulus måtte bli slått ned. Men det krevde flere knusende slag for å stikke hull på ballongen min og venne meg av med en kjærlighet for denne verden.

«Det var forvirrende—fullstendig frustrerende! Det syntes som om en mystisk, usynlig hånd bare brøt ned enhver forretning som jeg startet opp!

«Det var akkurat det som skjedde! Guds hånd tok vekk enhver aktivitet som hjertet mitt hadde fokusert på—forretnings suksess, hvis alter jeg hadde tilbedt. Dette målet om å bli en suksess i forretningsverden hadde blitt til en AVGUD. Gud ødela denne avguden. Han slo meg ned—igjen og igjen! Han punkterte ego-et mitt og stakk hull på forfengeligheits ballong.

«Jeg hadde blitt slått ned. Det var Gud som forårsaket det—selv om jeg ikke innså det den gangen. Dette gjorde overgivelsen mindre vanskelig. Gjentatte tilbakeslag i forretninger, fiasko etter fiasko, hadde ødelagt selvtilliten min. Motet mitt var knekket. *Selvet* i meg ønsket ikke å dø. Det ønsket å prøve å komme opp igjen fra forsmadelige nederlag og prøve igjen å vandre på den brede og populære *veien* med forfengeligheits, og av denne verden. Men nå visste jeg *at* veien var gal! Jeg visste at dens endelige straff var død. Men jeg ønsket ikke å dø *nå*!

«Det var virkelig en kamp for livet—en kamp på liv og død. Til slutt tapte jeg den kampen, slik jeg hadde tapt alle de verdslige kampene i de senere åra.

«Jeg sa til Gud at jeg var et gammelt, utbrent stykke med søppel. I en siste desperasjon kastet jeg meg for Hans nåde. Hvis Han kunne bruke livet mitt, så ville jeg *gi* det til *Ham*—ikke ved et fysisk selvmord, men som et *levende* offer, for å bli brukt slik Han ville det. Det var ikke lenger verdt noe for meg.

«Jesus Kristus hadde kjøpt og betalt for livet mitt ved Sin død. Jeg virkelig *tilhørte* Ham, og jeg fortalte Ham at Han kunne ha det!

«Fra da av var dette beseirede, ikke gode livet mitt, *Guds*. Jeg kunne ikke se hvordan det kunne være av noe verdi for Ham. Men det var Hans til å bruke som Sitt instrument, hvis Han trodde at Han kunne bruke det.

«Det var ydmykende å måtte innrømme at min hustru hadde hatt rett og jeg hadde tatt feil, i den alvorligste diskusjonen som vi noen gang hadde hatt.

«Etter en intensiv studie av Bibelen for første gang, var det sjokkerende og desillusjonerende å lære at det jeg hadde lært på søndagsskolen som et lite barn, var på så mange grunnleggende punkt, akkurat motsatt av det som ble klart slått fast i Bibelen!

«Jeg hadde argumentert. Jeg hadde befalt henne å holde opp med dette latterlige tøvet. Jeg hadde sagt at hun var *gal*!

«Til slutt begynte jeg, for første gang i mitt liv, på en dyptgående studie av Bibelen. Jeg var bestemt på å *bevise* at hun tok feil, for den nye troen og praktiseringen hennes var motsatt av den ortodokse læren til de store sekteriske kirkene som kaller seg for kristne. Studiene mine begynte tidlig om morgnene, og varte ofte til 1 eller 2 om natta.

«Men til min ytterste skuffelse og forbløffelse, fant jeg ut at kirkenes populære lærdommer og praktiseringer *ikke* var grunnlagt på Bibelen. De hadde sitt opphav i hedenskap, slik det hadde blitt avslørt ved granskning av historie.

«Dette åpnet øynene mine for *sannheten* som brakte meg til skilleveiene i livet mitt. ... Det betydde den endelige utryddelsen av *forfengeligheits*. Det betydde en fullstendig *livsendring*! Det betydde virkelig *omvendelse*, for nå så jeg at jeg hadde brutt Guds lov. Jeg hadde gjort opprør mot Gud. Det betydde at jeg måtte snu og gå *Guds vei*—*veien* i *Bibelen* Hans—å leve etter hvert av Bibelens ord, i stedet for etter samfunnets veier eller kjødets og forfengeligheits ønsker.

«Det var et spørsmål om hvilken *vei* jeg ville reise for resten av livet. Jeg hadde for visst nådd skilleveien! I en siste desperasjon, kastet jeg meg for Hans nåde. Hvis Han kunne bruke livet mitt, ville jeg gi det til Ham.

«Denne fullstendige overgivelsen til Gud—denne *omvendelsen*... var den bitreste pillen jeg noensinne har svelget. Likevel var det den *eneste* medisinen i hele livet mitt som noensinne brakte helbredelse!

«For jeg begynte faktisk å innse at jeg fant ubeskrivelig *glede* i dette fullstendige nederlaget. Jeg hadde

AP/WIDEWORLD

ALTER KALL. *En følelsesladet appeal av forkynneren som kaller på folkene til å «gi hjertene sine til Herren», på et vekkellesmøte. Men forstår de virkelig betydningen av sann omvendelse?*

faktisk funnet *glede* i Bibelstudiene—i oppdagelsen av ny sannhet som tidligere hadde vært skjult for meg. Og ved å overgi meg *til Gud* i fullstendig omvendelse, fant jeg ubeskrivelig *glede* i å akseptere *Jesus Kristus* som personlig Frelser og min nåværende Yppersteprest.

«På en eller annen måte begynte jeg å innse at et *nytt* fellesskap og vennskap hadde kommet inn i livet mitt. Jeg begynte å bli bevisst en kontakt og fellesskap med Kristus, og med Gud Far.

«Når jeg leste og studerte Bibelen, snakket Gud til meg, og nå elsket jeg å lytte! Jeg begynte å be, og jeg *viste* at jeg snakket med Gud i bønn. Jeg var ennå ikke så veldig godt kjent med Gud. Men en blir bedre kjent med hverandre ved stadig kontakt og kontinuerlige samtaler.»

Dette var opplevelsen av den dype, inderlige omvendelsen som herr Armstrong gjennomgikk, som er nedtegnet i *Selvbiografien* hans.

HAR DU VIRKELIG OMVENDT DEG?

Har du kommet til det punktet i livet hvor du ønsker å slutte å vandre i strid med Gud og overgi deg fullstendig til Ham?

Har du kommet til punktet der du ser deg selv slik du virkelig er—slik Gud ser deg?

Har du «dannet deg et bilde av deg selv» ved hjelp av De ti bud, som priser høyt hele Guds Ord, og sett hvor du kommer til kort? Er du villig til å holde alle Guds bud?

Med mindre du har kommet til å se deg selv slik Job så seg selv; med mindre du har ropt ut til Gud om barmhjertig tilgivelse slik David gjorde; med mindre du virkelig har vært nedbrutt over det tidligere livet ditt; med mindre du har omvendt deg av hjertet; med mindre du har begynt å forandre holdningene dine, tankene dine, handlingene dine og veiene dine; med mindre du har gjort en fullstendig helomvending i livet ditt; med mindre du har gjort disse tingene, er det klart fra det du har lært, at du simpelthen *ikke en gang har begynt å starte på den kristne livsveien*.

Legg merke til hva apostelen Paulus sier i 2 Korintherne 13:5: «*Ransak dere selv* om dere er i troen! Prøv dere selv!...» Profeten Johannes fortalte fariseerne og saddukeerne : «Så bær da frukt som er omvendelsen *verdig* [eller *passende*]» (Matteus 3:8).

Hvordan kan du ransake—prøve—ditt *eget* selv? Ved å sammenligne livet ditt, tanker, ord og handlinger med Guds Ord.

Guds øyne er på de som er av en saktmodig og sønderknust ånd—de som skjelder for det toeggede sverdet til Hans Ord. Gud gjenkjenner en angrende holdning—en nedbrutt ånd, en ydmyk søken etter tilgivelse og barmhjertighet. Han vil for visst ære alle de som vender seg bort fra gjerninger og handlinger som Ordet Hans definerer som synd.

Sann omvendelse krever en *varig retningsendring*. Det er en *fullstendig forpliktelse* til en kurs

som det er ingen vei tilbake fra. Det er ikke en midlertidig, spontan følelsesmessig respons som er så utbredt på religiøse «vekkelses» møter. Du har lært

at det er noe mye dypere og umåtelig mer dyptgående!

Har du *virkelig* omvendt deg?

BUDSKAP FRA REDAKTØREN

» Fortsettelse fra side 2

ger ved meg selv, sier Herren: Fordi du gjorde dette, og ikke sparte din sønn, din eneste sønn, så vil jeg storlig velsigne deg og gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen ...» (1 Mosebok 22:16-17). Gud sverget *ved Seg Selv* da Han ga Abraham dette løftet. *Han sa med andre ord til Abraham: Jeg vil gi mitt liv for deg, eller Jeg vil dø når Jeg prøver å gjøre det. Fordi du har gjort dette, vil min død betale for syndene dine, og Jeg vil bringe deg inn i Familien min. Jeg sverger dette ved mitt eget liv.*

Ja, da Jesus Kristus kom til denne Jorda, risikerte Han livet Sitt. Han kunne, virkelig, synde. Kristus' liv var den største risikoen i menneskets historie. Men Han tok den risikoen på grunn av at Han ønsket slike mennesker som Abraham i familien Sin—folk som ville gå ut og ofre sin eneste sønn, hvis det skulle være nødvendig, da de visste at Gud ville reise dem opp for å oppfylle et løfte (Hebreeerne 11:17-19). Abraham hadde den slags tro og tillit til Gud, og Gud returnerte denne kjærligheten mangfoldige ganger. *Alle mennesker som kan angre og omvende seg lik deg, Abraham—dem vil Jeg gi mitt liv for. Jeg vet at hvis Jeg ikke klarer dette, er det ingen andre som kan klare det. Men Jeg vil gjøre dette slik at vi kan bygge Guds Familie.* Det er hva det kostet for at vi skulle kunne motta Guds Hellige Ånd.

HVIS KRISTUS HADDE MISLYKKEDES, VILLE GUD FAR HA BLITT SITTENDE I ISOLAT FOR RESTEN AV EVIGHETEN! Det er den slags offer disse Gudene ga for oss. Vi kan glemme det, i vår ufølsomme, kjødelige tankegang. Men Gud Far og Kristus gjorde det—og de gjorde det for *deg*. De ønsker at du er klar over dette! Ikke på grunn av forfengelighet, men for at du vil forstå at *anger og omvendelse må rettes mot Gud!* Vi må forstå anger og omvendelse hvis vi skal komme inn i Guds Familie.

Meditér dypt på Guds godhet! Den er det motsatte av *alt* det som vi ser i denne elendige, onde verden. Gud ville aldri en gang *tenke* på å tillate Seg å synde.

Han er ikke slik. Sinnet Hans er til den minste detalj fullstendig i overensstemmelse med loven Hans.

Kristus ble utsatt for en forferdelig mishandling på grunn av SYNDENE VÅRE! Se på dette fra Guds perspektiv. Han kunne med letthet ha sagt: *Ja, Jeg vet hva du gjorde mot han eller henne—men HVA VAR DET DU GJORDE MOT MEG? Du drepte Min eneste Sønn!* Og du gjorde så Faren Hans gjennomlevde en til og med verre tortur! Du vet, særlig hvis du er en forelder, at Faren må ha lidd forferdelig sammen med Kristus. Dette er også grunnen til at anger og omvendelse må være rettet mot Gud.

Hvis du har problemer som fortsetter å gjenta seg i livet ditt, evaluer deg selv etter dette. ER ANGEREN OG OMVENDELSEN DIN RETTET MOT GUD? Innse din *synd* mot Gud! Synd skulle fylle oss *med redsel*. David var en veldig syndig mann, men han ble veldig rettferdig—så rettferdig at han vil styre over Israel for all evighet. Det vil for visst være folk som vil tjenestegjøre under ham, som aldri har foretatt seg så onde ting som han gjorde. Men forskjellen er at David virkelig visste hvordan han skulle omvende seg.

Her er hva sann omvendelse faktisk kan reduseres til: «La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus» (Filipperne 2:5). Kristus' sinn må være i oss, slik at vi tenker på samme måten som Han. «For Gud er den som virker i dere både å ville og å virke til hans gode behag» (vers 13). Det er ikke en menneskelig prestasjon. Det kan faktisk være at vi ikke *ønsker* å overvinne et problem. Men Gud sier at Han vil *gi* oss det ønsket. VI MÅ GÅ TIL GUD FOR ØNSKET OM Å OVERVINNE. Hvis vi gjør det, lover Han å gi oss dette ønsket. OMVENDELSEN VÅR VIL VÆRE RETTET MOT GUD, og da vil vi være i stand til å overvinne enhver hindring!

Gerald F. Lung

FOR Å BE OM GRATIS LITTERATUR EMAIL:

CC@HWACOLLEGE.ORG

Eller skriv til adressen som er listet opp på innsiden av forsiden.